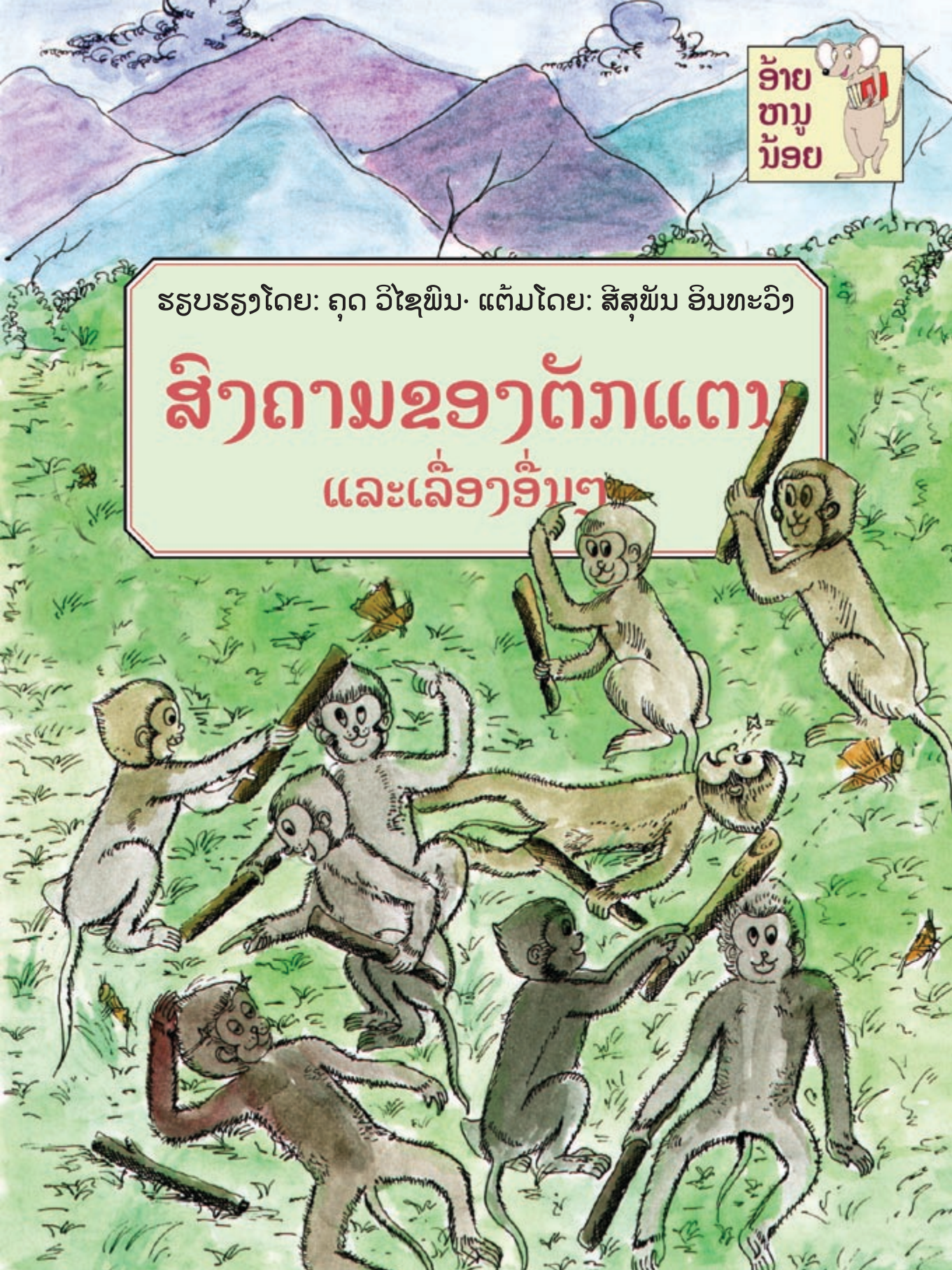

ນ້ອຍ
ຫນູ
ນ້ອຍ

ຮຽບຮຽງໂດຍ: ຄຸດ ວິໄຊພິນ· ແຕ້ມໂດຍ: ສີສຸພັນ ອິນທະວົງ

ສິ່ງຄາມຂອງຕັກແຕນ ແລະເລື່ອງອື່ນໆ

ສົງຄາມຂອງຕັກແຕນ ແລະ ເລື່ອງອື່ນໆ

ພິມຄັ້ງທີ 1

ຮຽບຮຽງໂດຍ: ຄຸດ ວິໄຊພິນ
ຮູບແຕ້ມໂດຍ: ສີສຸພັນ ອິນທະວົງ
ສະຫງວນລິຂະສິດ ບົດຂຽນ © 2006 ຄຸດ ວິໄຊພິນ
ສະຫງວນລິຂະສິດ ຮູບ © 2006 ສີສຸພັນ ອິນທະວົງ
ບັນນາທິການ: ສົມພຽນ ພິງສະຫວັດມິໄຊ

ທະບຽນອະນຸຍາດ: ລທບ 160/ພຈ 23082006
ຈັດພິມໂດຍ: ຮ້ານປຶ້ມອ້າຍໜູນ້ອຍ, ຫລວງພະບາງ
ພິມທີ່ ໂຮງພິມປານຄຳ ໄຮເທັກ, ວຽງຈັນ, 2006
ຈຳນວນ 6000 ຫົວ

The Grasshopper War, and other stories
retold by Khout Visayphone
published by Big Brother Mouse, Luang Prabang, Lao PDR
www.BigBrotherMouse.com
This telling of stories copyright © 2006 by Khout Visayphone
Illustrations copyright © 2006 by Sisouphanh Intavong
Editor: Somphien Phongsavathmixai
All rights reserved.
First printing, first edition, September 2006

ສິ່ງຄາມ ຂອງ ຕກແຕນ ແລະເລື່ອງອື່ນໆ

ຮຽບຮຽງໂດຍ:

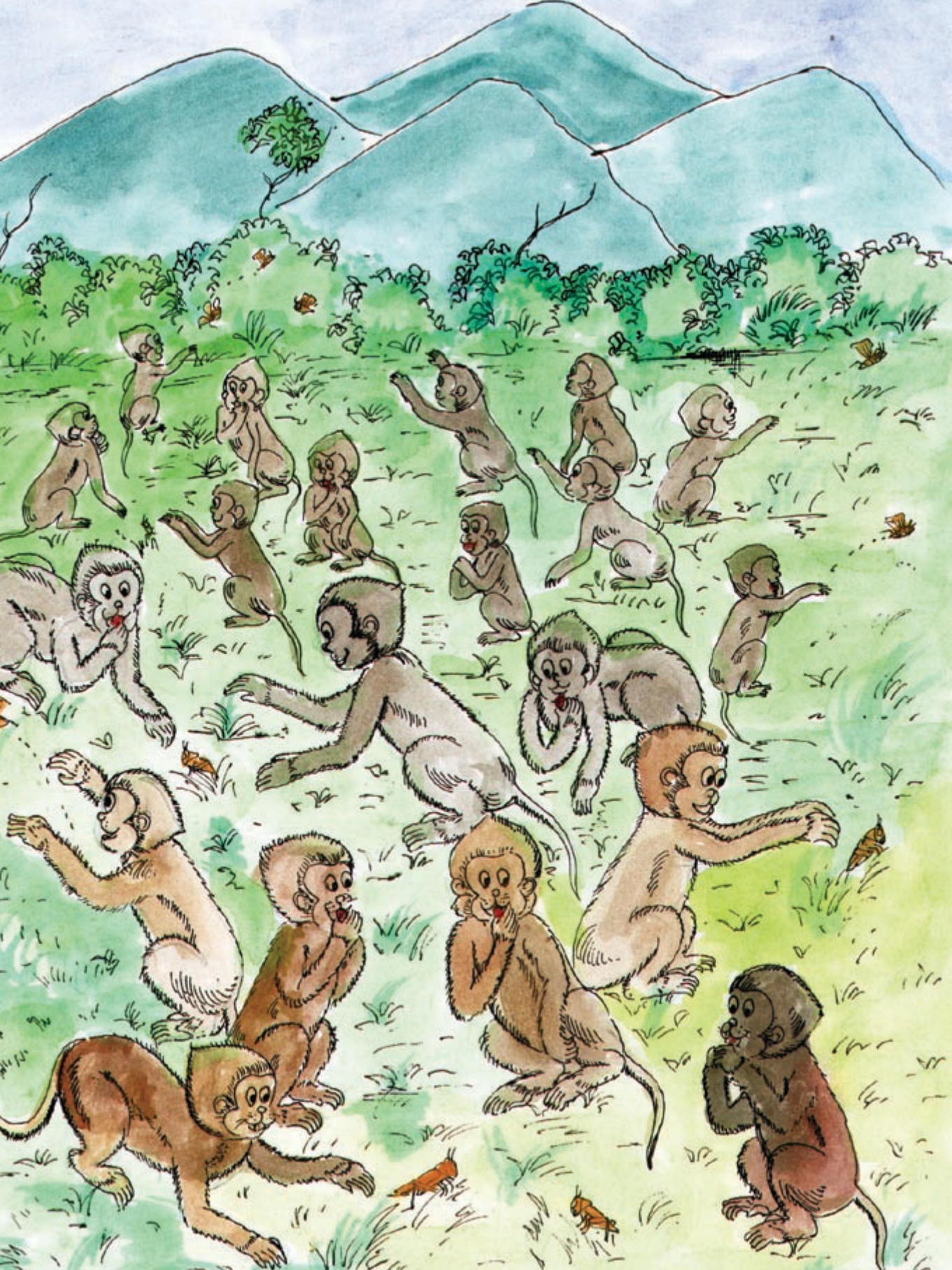
ຄຸດ ວິໄຊພິນ

ແຕ້ມໂດຍ:

ສີສຸພັນ ອິນທະວົງ

ປຶ້ມອ່ານງ່າຍ ແລະ ມ່ວນຂອງອ້າຍຫນູນ້ອຍ

ສິ່ງຄາມຂອງຕັກແຕນ

ລົງກິນໄດ້ທັງຜັກ, ໝາກໄມ້, ແມງໄມ້, ແມງປັ້ງ, ດ້ວງ, ຊີ້ນ ແລະ ອື່ນໆ ຄືກັນກັບ ຄົນເຮົາ.

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີທົ່ງຫຍ້າອັນກວ້າງໃຫຍ່ແຫ່ງໜຶ່ງ ເຊິ່ງເປັນສະຖານທີ່ຂອງ ຜູ້ລົງລົງມາໄລ່ຈັບກິນແມງຕັກແຕນ ເປັນອາຫານເລື້ອຍໆ. ມີໜຶ່ງ ລົງໄດ້ລົງມາ ທົ່ງຫຍ້າ ເພື່ອໄລ່ຈັບກິນແມງໄມ້ ແລະ ຕັກແຕນ, ຕັກແຕນມີແຕ່ບິນໜີ ເພາະບໍ່ມີ ທາງສູ້ກັບລົງ, ລົງເປັນສັດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຕັກແຕນຫຼາຍເທົ່າ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຜູ້ລົງລົງ ມາທົ່ງພຽງເທື່ອໃດ ກໍ່ຈະມາໄລ່ຈັບກິນຕັກແຕນ. ຖ້າມາຍາມກາງເວັນກໍ່ໄຄແດ່ ເພາະວ່າໃນຍາມກາງເວັນມີແດດກ້າ, ຕັກແຕນຈະແຂງແຮງ ແລະ ສາມາດບິນໄປໄກ ໄດ້. ຖ້າພວກມັນມາຕອນເຊົ້າທີ່ມີນ້ຳໝອກຫຼາຍ ຕັກແຕນຈະອ່ອນເພຍ ແລະ ບິນບໍ່ ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ລົງຈິ່ງຈັບຕັກແຕນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຜູ້ຕັກແຕນກໍ່ມີຈຳນວນໜ້ອຍ ລົງເລື້ອຍໆ ເພາະວ່າຜູ້ລົງໄດ້ລົງມາຈັບກິນຕັກແຕນເປັນປະຈຳ ເຮັດໃຫ້ຕັກແຕນ ເກືອບໝົດໄປທັງຜູ້.

ນີ້ໜຶ່ງ ຜູງຕັກແຕນຈຶ່ງປະຊຸມກັນວ່າ: “ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດກັບຜູງລົງ ເພື່ອຍຸດຕິໄນການເປັນອາຫານຂອງພວກມັນ.” ພວກຕັກແຕນຈຶ່ງຕົກລົງເຫັນດີກັນ ວ່າ: “ຕ້ອງເຮັດສິ່ງຄາມກັບຜູງລົງ ເພາະວ່າແນວໃດພວກເຮົາກໍ່ຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ.”

ຫົວໜ້າກອງທັບຂອງຜູງຕັກແຕນ ຈຶ່ງໄປເຈລະຈາກັບຫົວໜ້າຂອງຜູງລົງວ່າ: “ພວກເຮົາຈະຕ້ອງນັດພົບເພື່ອເຮັດສິ່ງຄາມໃນມື້ອື່ນທີ່ທົ່ງຫຍ້າແຫ່ງນີ້. ຖ້າວ່າພວກ ຂ້ອຍບໍ່ຊະນະພວກເຈົ້າ, ພວກຂ້ອຍຈະຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າກິນໂດຍດີ, ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ ໄດ້ໄລ່ພວກຂ້ອຍອີກ. ພວກເຈົ້າຕົກລົງບໍ່?”

ລົງທັງຫົວທັງຕອບຕັກແຕນວ່າ: “ຮ່າງໆ! ດີຫຼາຍ, ຕົກລົງ, ບໍ່ມີບັນຫາ. ແນວ ໃດພວກຂ້ອຍກໍ່ຈະຊະນະພວກເຈົ້າຢູ່ແລ້ວ.”

ນັກຮົບຂອງລົງທີ່ຈະມາສູ້ກັບຕັກແຕນມີຈຳນວນ 30,000 ໂຕ, ສ່ວນໂຕແມ່ ແລະ ລູກຂອງມັນຈະບໍ່ໃຫ້ສູ້. ນັກຮົບຂອງຕັກແຕນມີທັງໝົດພຽງແຕ່ 300 ໂຕເທົ່າ

ນັ້ນ.

ຫົວໜ້າລົງໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທະຫານເອົາໄມ້ຄ້ອນທີ່ພິດມີຄົນລະອັນ ເພື່ອສູ້ກັບຕັກແຕນ. ເມື່ອຮອດມື້ນັດໝາຍກັນ, ລົງກໍ່ຕື່ນແຕ່ເຊົ້າໆ ແລະ ສັ່ງໃຫ້ລົງໂຕໜຶ່ງໄປຖາມຕັກແຕນວ່າ: “ເຮີຍ! ພວກເຈົ້າກຽມພ້ອມແລ້ວບໍ່?”

ຕັກແຕນຕອບວ່າ: “ແດດຍິ່ງບໍ່ທັນກ້າ ພວກຂ້ອຍຍິ່ງບໍ່ທັນແຂງແຮງເທື່ອ.”

ລົງກໍ່ກັບໄປບອກກັບຜູ້ຂອງມັນວ່າ: “ພວກມັນຍິ່ງບໍ່ທັນພ້ອມເທື່ອ.” ລົງບາງໂຕໃຈຮ້ອນຄັນມື ຈິ່ງເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: “ກູຢາກຕີຫົວຕັກແຕນເດ່ເນາະ! ຍາມໃດມັນຈະພ້ອມຫວ່າະ.” ພວກມັນຄັນມື, ລໍຖ້າພວກຕັກແຕນພ້ອມ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ລົງໂຕໜຶ່ງໄປຖາມອີກ ແຕ່ພວກຕັກແຕນກໍ່ຕອບຄືເກົ່າ. ພວກລົງຄັນແຂ້ວຄັນມື ຄອຍຖ້າເວລາ

ຕັກແຕນຈະພ້ອມ ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ແຕ່ງຕັ້ງກັນໄປຖາມເລື້ອຍໆ...

ເມື່ອຮອດເວລາປ່າຍ 1 ໂມງ ເຊິ່ງມີແສງແດດກ້າ ຕັກແຕນຈຶ່ງຕອບລົງວ່າ:
“ພວກເຮົາພ້ອມແລ້ວ, ເຊິ່ງພວກເຈົ້າເຂົ້າມາໄດ້ເລີຍ.”

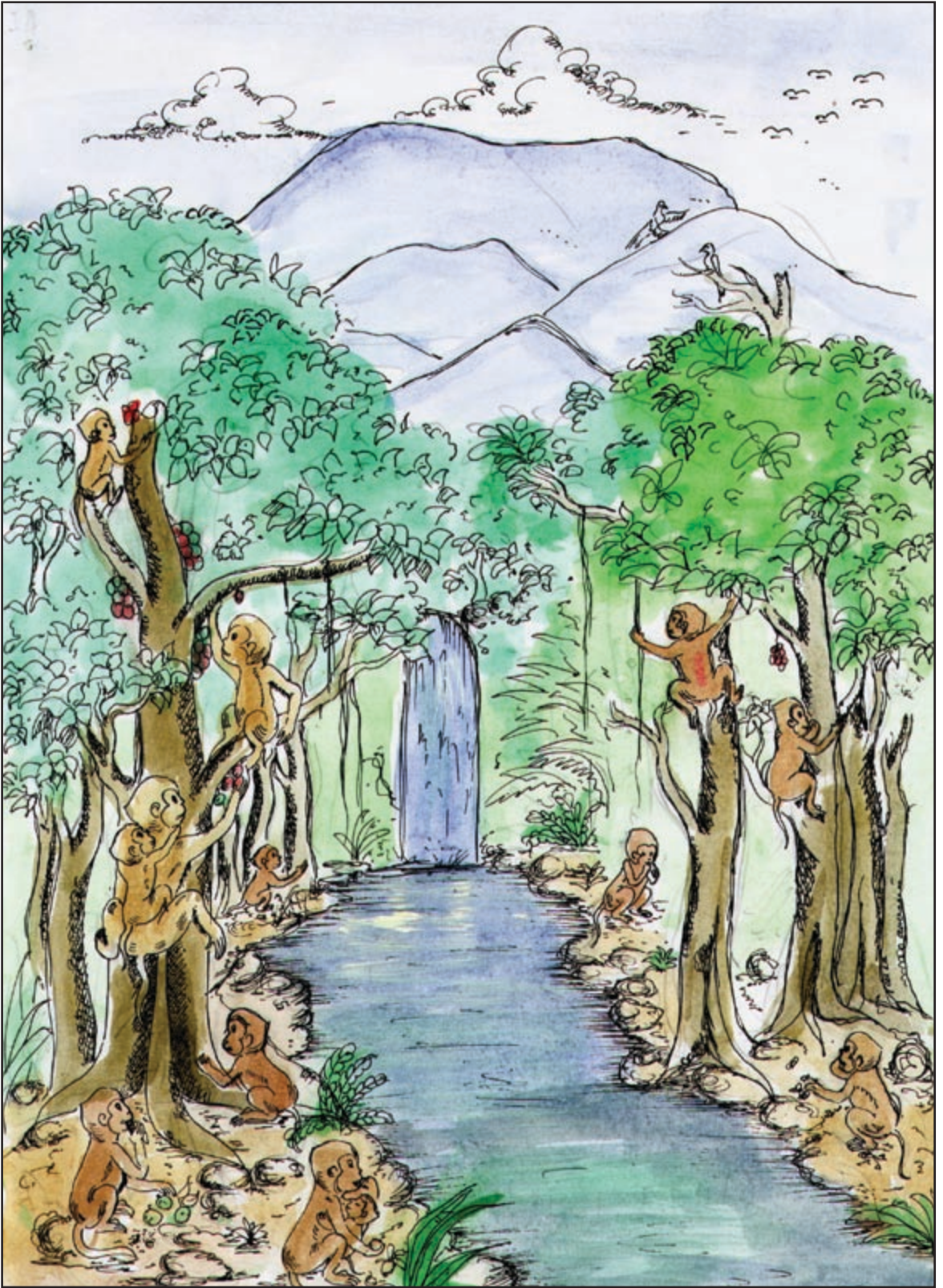
ພວກລົງກໍ່ພາກັນຮ້ອງໂຮເຮ ລຽນກັນເປັນໜ້າກະດານເຂົ້າມາກາງທົ່ງຫຍ້າ, ສ່ວນພວກຕັກແຕນກໍ່ອອກລຸຍ. ພວກເຂົາຈະບິນແຕກກະຈາຍອອກໄປຄົນລະທິດ ທາງ ແລ້ວບິນໄປຈັບຫົວລົງ

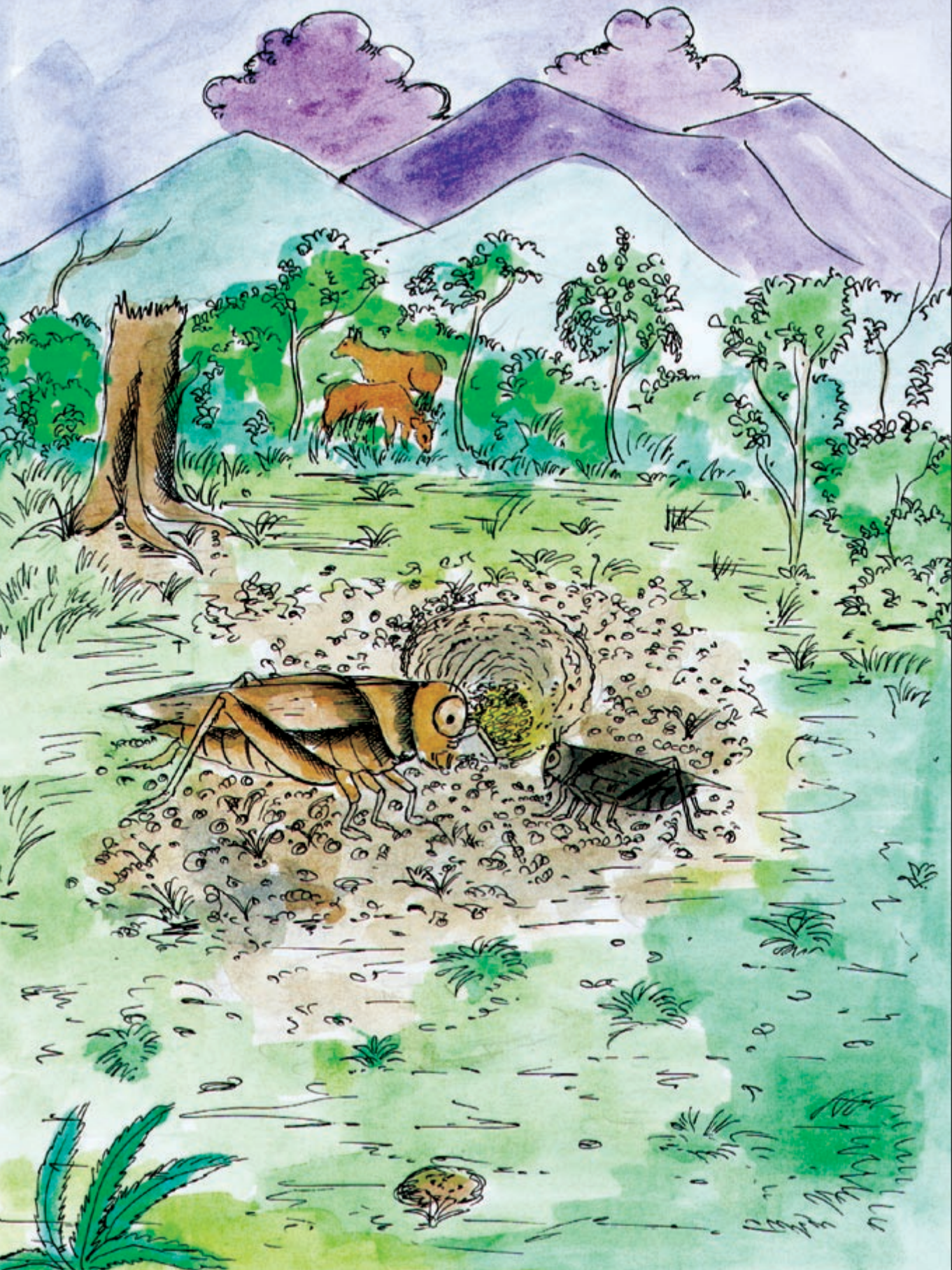
ລົງກໍ່ສັ່ງໃຫ້ໝູ່ຂອງມັນວ່າ: “ສ່ຽວ! ຕັກແຕນຈັບຫົວກູ ຕີມັນໃຫ້ກູແດ່.” ສ່ຽວ ຂອງມັນກໍ່ເອົາໄມ້ຄ້ອນຜາດໃສ່ຕັກແຕນ ທີ່ຈັບຢູ່ຫົວຂອງສ່ຽວໝົດແຮງ ແຕ່ຕັກແຕນ ພ້ອມບິນຫຼົບອອກໄປທັນທີ ເຮັດໃຫ້ຄ້ອນຖືກຫົວສ່ຽວຕີນເອງດັງ “ໂບກ” ແລ້ວລົງກໍ່ ຫຍິ່ງແຂ້ວ ຕາຄ້າງລົ້ມລົງ

ສ່ຽວໂຕທີ່ເອົາຄ້ອນຜາດໃສ່ຫົວນັ້ນກໍ່ທ້ອງຂຶ້ນວ່າ: “ເຮີຍ! ໂຕນອນຫົວຢູ່ເຮັດ ຫຍິ່ງຫວ່ະ, ລຸກຂຶ້ນມາຕີຊ່ວຍກັນແມ່!” ຄວາມຈິງແລ້ວແມ່ນລົງຖືກຄ້ອນຕາຍນັ້ນ ເອງ. ຕັກແຕນກໍ່ສືບຕໍ່ບິນຈັບຫົວລົງໂຕຕ່ຽງໄປເລື້ອຍໆ. ລົງບາງໂຕທີ່ຢູ່ອ່າວໄກໝູ່ ເມື່ອ ຕັກແຕນມາຈັບຫົວ ມັນກໍ່ທັບຫົວຕີນເອງຕາຍ ເຮັດໃຫ້ລົງລົ້ມຕາຍໄປເຕັມທົ່ງທົ່ງ ຫຍ້າ, ຍິ່ງເຫຼືອແຕ່ 2-3 ໂຕເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ລົງຈຶ່ງຍົກມືຍອມແພ້ຕັກ ແຕນ

ຕັກແຕນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ລົງວ່າ: “ນັບຕັ້ງແຕ່ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ພວກເຈົ້າຕ້ອງຂຶ້ນໄປອາໄສ ຢູ່ເທິງພູຜາປ່າດົງທີ່ຕຶບໜາຝັນ, ຢ່າໄດ້ລົງມາທົ່ງພຽງຈັກເທື່ອອີກ.”

ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ຜູງລົງຈຶ່ງຂຶ້ນໄປອາໄສຢູ່ເທິງພູຜາປ່າດົງໃຫຍ່ທີ່ສູງຊັນ, ໂດຍສະເພາະ ພວກມັນມັກໄປນອນຢູ່ຕາມຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ ໃກ້ກັບນ້ຳຕົກຕາດ ແລະ ບໍ່ ລົງມາທົ່ງພຽງຈັກເທື່ອຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.

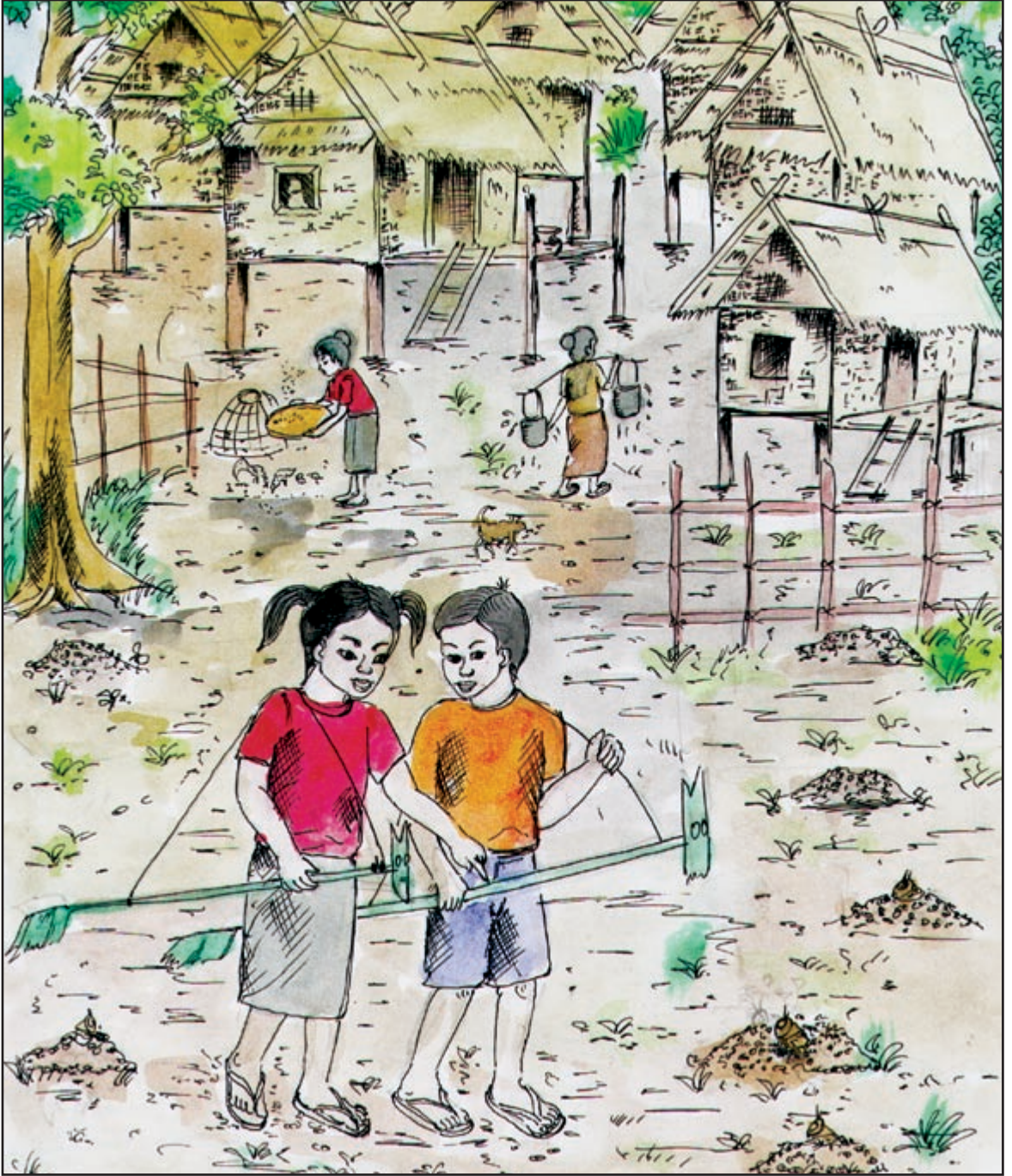
ແມງຈິນາຍ

ແຕ່ກ່ອນກໍ່ ມີແມງຈິນາຍຄູ່ໜຶ່ງໄດ້ວາງໄຂ່ໃສ່ໃນຮູຂອງມັນ ແລ້ວກໍ່ຕາຍໄປ. ກ່ອນຈະຕາຍ ມັນໄດ້ບອກກັບແມງຈິນາຍອື່ນວ່າ: “ຂໍຝາກໄຂ່ໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າຄູແລ ແລະ ຝັກຈິນກວ່າ ມັນຈະແຕກເປັນລູກນ້ອຍ ແລ້ວເຈົ້າ ຄ່ອຍລ້ຽງເອົາເດີ”

ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ແມງຈິນາຍຈິ່ງໄດ້ເຜົາຝັກໄຂ່ ແລະ ບົວລະບັດ, ຮັກສາໄຂ່ແມງຈິນາຍດັ່ງທີ່ຈິນາຍບອກເປັນຢ່າງດີ. ຕໍ່ມາບໍ່ດົນ ໄຂ່ຂອງ ແມງຈິນາຍກໍ່ແຕກອອກເປັນໂຕຈິນາຍນ້ອຍ ແຕ່ນາງຈິນາຍຈຳເປັນຕ້ອງບິນໜີໄປໄກໆ ເພາະວ່າມັນຍ້ານລູກຂອງແມງຈິນາຍ ຈະເອີ້ນຕົນເອງວ່າ “ແມ່” ແຕ່ວ່າຮ່າງກາຍບໍ່ຄືກັນ ແລ້ວຈະອາຍເຝິນ.

ເມື່ອແມງຈິນາຍໃຫຍ່ຂຶ້ນມາໜ້ອຍໜຶ່ງ ພວກເຂົາຈິ່ງໄດ້ພາກັນຄວັດຮູອອກມາ

ໝາຍເຫດ: ຈິນາຍ: ຄ້າຍຄືກັບຈິນາຍ ແຕ່ຕົນໂຕສີດຳ ແລະ ນ້ອຍກວ່າຈິນາຍເລັກນ້ອຍ ຫຼື ເອີ້ນອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ: ຈິ່ຫຼໍ່

ຕາມຊ່ອງຮູກົ່າຂອງພໍ່ແມ່ເຮັດໄວ້ໃຫ້. ເມື່ອອອກມາບໍ່ມີພໍ່ແມ່ ກໍ່ເລີຍບໍ່ຮູ້ວ່າ ຕົນເອງ ຊື່ຫຍັງ ເພາະວ່າພໍ່ແມ່ໄດ້ຕາຍໄປກ່ອນແລ້ວ ແລະ ບໍ່ໄດ້ບອກວ່າ ພວກເຂົາຊື່ວ່າແນວ ໃດ. ພວກຈົ່ນາຍໄດ້ພາກັນໄປຄວັດຮູ້ນ້ອຍໆ ເຮັດຂວຍງາມໆ ຕາມແຄມບ້ານ ແຄມ ທາງຂອງຄົນທຽວໄປ-ມາ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າໂຕເອງຊື່ຫຍັງ.

ເມື່ອຄົນທຽວທາງໄປມາເຫັນຂວຍແມງຈີ່ນາຍນ້ອຍ ກໍ່ທ້ວງຂຶ້ນວ່າ: “ໂອ້ເບິ່ງແມ່! ຮູແມງຈີ່ນາຍຄົນາຫຼາຍແທ້!”

ເມື່ອແມງຈີ່ນາຍນ້ອຍໄດ້ຍິນ ຈິ່ງຮູ້ວ່າຕົນເອງຊື່ວ່າ: “ແມງຈີ່ນາຍ” ພວກມັນໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຮູຈົນເຖິງເດືອນ ໑ ແລະ ໂຕໃດກໍ່ໃຫຍ່ເປັນບ່າວ, ເປັນສາວ, ມີປີກແຂງ ແລະ ພ້ອມທີ່ຈະບິນໄດ້ ແລ້ວພວກມັນກໍ່ແຍກກັນໄປຫາໝູ່ ຫາຄູ່.

ແມງຈີ່ນາຍໂຕຜູ້ຈະມີຮ່າງກາຍແຂງແຮງກວ່າໂຕແມ່, ສາມາດຄວັດຂວຍເລິກໆ

ງາມໆ. ສ່ວນໂຕແມ່ຈະມີຮ່າງກາຍອ່ອນແອ, ມັນຈຶ່ງຄວັດຮູບຢູ່ໄດ້ເທົ່ານັ້ນ ແລະ ໂຕແມ່ສ່ວນໃຫຍ່ຈະອາໄສຢູ່ນໍາໂຕຜູ້; ດັ່ງນັ້ນ, ໂຕຜູ້ຈຶ່ງຄວັດຂວຍຢ່າງດູໝັ່ນຫ້າວຫັນ ຖ້າຂີ້ຄ້ານບໍ່ດູໝັ່ນຈະບໍ່ໄດ້ເລີຍ. ໂຕຜູ້ຈະຄວັດຂວຍເລິກ ແລະ ມີຫຼາຍຫ້ອງເຊັ່ນ: ຫ້ອງຜັກຜ່ອນ, ຫ້ອງກິນເຂົ້າ, ຫ້ອງນອນ ແລະ ມີທາງເຂົ້າ ທາງອອກນໍາອີກ.

ສ່ວນຢູ່ເທິງໜ້າດິນ ມັນຈະເອົາຂີ້ຂວຍມາເຮັດເປັນເດີ່ນພຽງ ຢ່າງສວຍງາມ. ເມື່ອຄວັດຮູບສໍາເລັດຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ຕອນກາງຄືນມັນຈະອອກມາຮ້ອງຊົມເດືອນ ຊົມດາວຢ່າງມ່ວນຊື່ນ ເຊິ່ງທ້ອງຜ້າໃນໄລຍະເດືອນ 10 ສາກົນ ຈະແຈ້ງໃສດີ ບໍ່ຮ້ອນ ບໍ່ໜາວ. ແມງຈິ່ນາຍໂຕແມ່ທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີຄູ່ (ບໍ່ມີຜົວ) ກໍ່ຈະບິນໄປຊອກຫາອ້າຍບ່າວ, ຖ້າສະຖານທີ່ຂອງອ້າຍບ່າວບໍ່ງາມ ບໍ່ຖືກໃຈ ແລະ ຮ້ອງຄ່ອຍ ມັນຈະບິນກາຍໄປ ບ່ອນໃໝ່.

ດັ່ງນັ້ນ ໂຕຜູ້ຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຊອກຄວັດຮູບຢູ່ບ່ອນທີ່ງາມ, ສະອາດ ແລະ ຮ້ອງສຽງດັງ ໂຕແມ່ຈຶ່ງຈະມາຫາ. ຖ້າໂຕຜູ້ ໂຕໃດຫ່ຽງງາມ, ແຂງແຮງ, ຮ້ອງແຮງ ແລະ ມີຮູບຢູ່ທີ່ສວຍງາມທີ່ສຸດ, ໂຕນັ້ນຈະໄດ້ເລີຍ 2-3 ໂຕມາຢູ່ນໍາ. ຖ້າຂວຍໃດໂຕແມ່ບໍ່ມາຫາ ມັນຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຍ້າຍໄປຊອກຄວັດຮູບຢູ່ບ່ອນໃໝ່.

ຄົນເຮົາໄປຊອກຂຸດແມງຈິ່ນາຍມາກິນ, ເມື່ອຄົນເຮົາໄດ້ໂຕຜູ້ ເຂົາຈະຮ້ອງວ່າ: “ອ້າຍຕາບ” ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ໂຕແມ່ ເຂົາຈະຮ້ອງວ່າ: “ອີ້ກ້ຽງ ຫຼື (ນາງກ້ຽງ)”

ດັ່ງນັ້ນ ໂຕຜູ້ຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ໂຕເອງຊື່ວ່າ “ອ້າຍຕາບ” ແລະ ໂຕແມ່ຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ໂຕເອງຊື່ວ່າ “ອີ້ກ້ຽງ (ນາງກ້ຽງ)” ເມື່ອຮອດເດືອນ11 ຫາເດືອນ12 ດອກໝາກເປົ້າກໍ່ເລີ່ມບານ ແລະ ສິ່ງກິນຫອມກຸ້ມໄປທົ່ວບໍລິເວນ. ເມື່ອຈິ່ນາຍໂຕແມ່ໄດ້ກິນດອກໝາກເປົ້າ

ກໍ່ເລີ່ມກັ້ນໃຈຕາຍໄປ ເພາະເສຍໃຈບໍ່ມີເກົ້າຜົມທີ່ຈະເອົາດອກເບົ້າມາເໝັບ ເພື່ອເອ້
ໃສ່ອ້າຍບ່າວຕາບ, ພວກເຂົາມີຜົມພຽງແຕ່ສອງເສັ້ນເທົ່ານັ້ນ. ກ່ອນຈະຕາຍ ພວກ
ມັນໄດ້ວາງໄຂ່ໃສ່ໃນຮູໄວ້ເພື່ອສືບຕໍ່ແຜ່ພັນໃນປີຕໍ່ໄປ... ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ອ້າຍຕາບ
ຈຶ່ງກັ້ນໃຈຕາຍໄປນຳ ເພາະພວກເຂົາເສຍໃຈທີ່ບໍ່ມີຄູ່ຄອງ.

ກ່ອນນາງກ້ຽງຊິຕາຍ ມັນໄດ້ຈົມວ່າ:

“ມີຜົມ ບໍ່ມີເກົ້າ.

ຫອມດອກເບົ້າ ໃຈຂາດນຽນໆ ແທ້ເດ!”

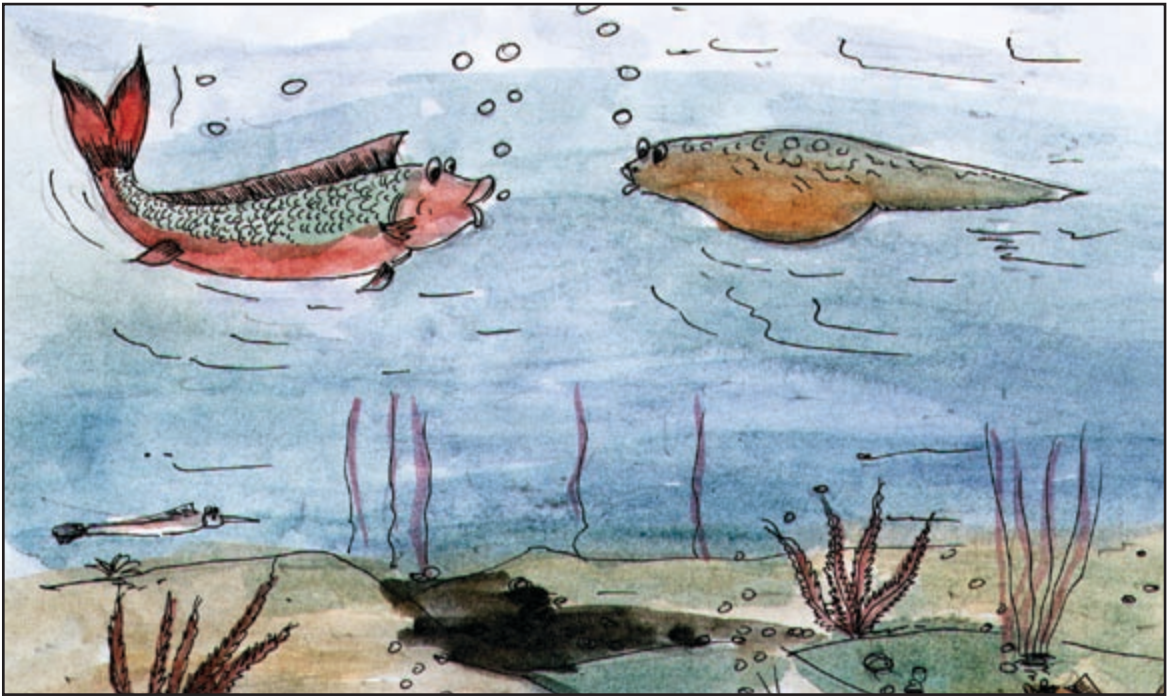

ປາຂົ່ງ ກັບ ອີ່ຮວກ

ດິນນານມາແລ້ວ ມີຂຽດໂຕໜຶ່ງໄດ້ວາງໄຂ່ໃສ່ບວກໃກ້ກັບແຜ່ນນ້ຳສາຍໜຶ່ງ ທີ່ມີທຳມະຊາດອັນສວຍງາມ ແລະ ໃສເຢັນດີ ເຕັມໄປດ້ວຍ ກຸ້ງ, ປາ, ຫອຍ... ອາໄສຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ຕໍ່ມາບໍ່ດົນ ໄຂ່ຂອງຂຽດກໍ່ແຕກອອກເປັນອີ່ຮວກນ້ອຍ ພວກມັນພາກັນລອຍໄປລອຍມາຕາມບວກ ຢ່າງມີຄວາມສຸກ. ມື້ໜຶ່ງ ຝົນໄດ້ຕົກລົງມາຢ່າງແຮງ ເຮັດໃຫ້ນ້ຳຫຼາຍຂຶ້ນລື້ນຝັ່ງ ແລະ ຖ້ວມໄປຮອດບວກທີ່ມີອີ່ຮວກອາໄສຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍນັ້ນ.

ອີ່ຮວກໂຕໜຶ່ງຫຼົງໝູ່ ມັນໄດ້ລອຍອອກຈາກບວກເຂົ້າໄປຫາແຜ່ນນ້ຳ, ມັນລອຍຫຼິ້ນລຽບຕາມແຄມຝັ່ງບ່ອນທີ່ນ້ຳບໍ່ໄຫຼແຮງຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນ ລູກຂອງປາຂົ່ງກໍ່ກຳລັງພາກັນລອຍຫຼິ້ນມາຢ່າງມ່ວນຊື່ນເໝືອນກັນ. ລູກປາຂົ່ງໂຕໜຶ່ງໄດ້ລອຍອອກໄກຈາກໝູ່ ເລີຍມາພົບກັບອີ່ຮວກດ້ວຍຄວາມແປກໃຈຫຼາຍ ເລີຍຖາມອີ່ຮວກວ່າ: “ເຮີຍ! ສະບາຍດີ, ເຈົ້າແມ່ນປາຫຍັງ? ຄືມາທ້ອງໂພງແທ້! ເຈົ້າມີສີບມົນ, ຕາມົນ ແລະ ສີຂອງເຈົ້າກໍ່ງາມ. ຂ້ອຍເບິ່ງເຈົ້າ

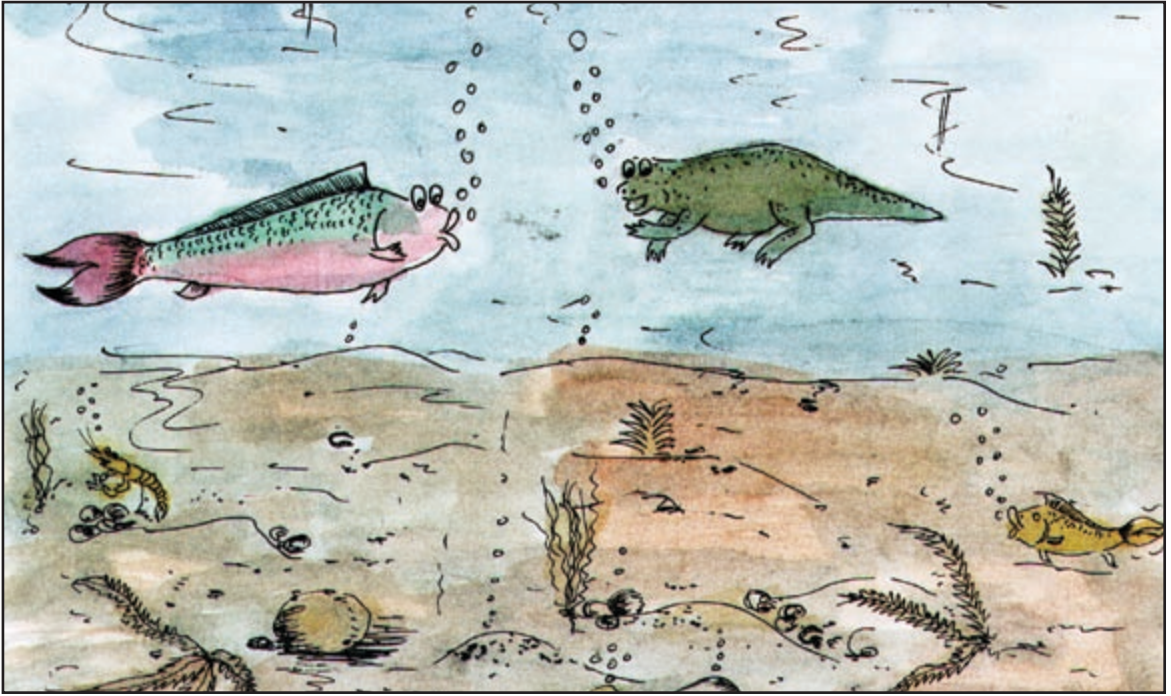
ເປັນຕາໜ້າຮັກແທ້ ຂ້ອຍຂໍເປັນເພື່ອນກັບເຈົ້າໄດ້ບໍ່?”

ສ່ວນອີ່ຮວກກໍຕອບປາຂົ່ງວ່າ: “ສະບາຍດີ ຂອບໃຈຫຼາຍໆທີ່ຍ້ອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ວ່າ ຂ້ອຍແມ່ນປາຫຍັງ. ແຕ່ກ່ອນຂ້ອຍອາໄສຢູ່ບວກເທິງຝັ່ງແມ່ນ້ຳນີ້ ພໍດີນ້ຳນອງຂຶ້ນຖ້ວມຝັ່ງ ເລີຍພັດເອົາຂ້ອຍລົງມາໃນແມ່ນ້ຳສາຍນີ້. ຖ້າເຈົ້າບໍ່ລ້າງກຽດ ແລະ ຍາກເປັນເພື່ອນກັບຂ້ອຍ ຂ້ອຍກໍ່ດີໃຈ ຂ້ອຍກໍ່ຢາກມີເພື່ອນທີ່ດີຄືກັບເຈົ້າເໝືອນກັນ.”

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກເຂົາທັງສອງກໍ່ຕົກລົງເປັນເພື່ອນກັນ ແລະ ພາກັນລອຍຫຼິ້ນຢູ່ຕາມແຄມຝັ່ງ ຢ່າງເບີກບານມ່ວນຊື່ນ. ປາຂົ່ງນ້ອຍໄດ້ພາອີ່ຮວກລອຍຕັດກະແສນ້ຳໄປຝັ່ງເບື້ອງນັ້ນ

ແຕ່ອີ່ຮວກເປັນສັດທີ່ອ່ອນແອ ຈິ່ງບໍ່ສາມາດລອຍຜ່ານກະແສນ້ຳທີ່ໄຫຼແຮງໄດ້, ຈິ່ງບອກກັບປາຂົ່ງວ່າ: “ຂໍໂທດ, ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດລອຍຕັດກະແສນ້ຳທີ່ໄຫຼແຮງໄດ້”

ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ປາຂົ່ງຈິ່ງຕ້ອງໄດ້ທຽວມາຫຼິ້ນນຳອີ່ຮວກເປັນປະຈຳ. ສອງສ່ຽວຫຼິ້ນນຳກັນມາໄດ້ຫຼາຍໆຄັ້ງຫຼາຍວັນແລ້ວ. ປາຂົ່ງນ້ອຍກໍ່ເຕີບໂຕ ແລະ ແຂງແຮງ

ຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ສ່ວນອີ່ຮວກປະກົດວ່າ ຮ່າງກາຍມີການປ່ຽນແປງອອກຄື: ມີຕີນນ້ອຍ, ມີນ້ອຍ ປົ່ງອອກມາ ແລະ ຫາງກໍ່ກຸດສິ້ນເຂົ້າເທື່ອລະໜ້ອຍ ແລະ ຕີນມີກໍ່ຍາວອອກເລື້ອຍໆ.

ເມື່ອບາຂົ່ງເຫັນອີ່ຮວກມີຮ່າງກາຍປ່ຽນແປງ, ແຕກຕ່າງຈາກເມື່ອກ່ອນ ກໍ່ເລີຍ ຖາມອີ່ຮວກວ່າ: “ແມ່ນຫຍັງທີ່ປົ່ງອອກມາຈາກທ້ອງຂອງເຈົ້ານັ້ນ ແລະ ຫາງຂອງ ເຈົ້າກໍ່ນັບມື້ນັບສິ້ນລົງ ໂຕເປັນຫຍັງໄປ?”

ອີ່ຮວກຕອບວ່າ: “ມັນອາດຈະແມ່ນຕີນ ມີຂອງຂ້ອຍ.” ຕໍ່ມາບໍ່ດົນອີ່ຮວກກໍ່ກັບ ກາຍເປັນຂຽດນ້ອຍ ແລະ ສາມາດກະໂດດຈັບຕີນຫຍ້າ, ປີນໄຕ່ຂຶ້ນມາເທິງບົກໄດ້. ອີ່ ຮວກມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ແລະ ດີໃຈຫຼາຍ ທີ່ຕີນເອງໄດ້ເຫັນທຳມະຊາດຢູ່ເທິງບົກເປັນ ຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ສາມາດຫາຍໃຈຢູ່ເທິງບົກໄດ້, ຂຽດນ້ອຍກໍ່ໄດ້ເຫັນຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍ ຢ່າງຢູ່ເທິງໜ້າດິນ ເຊິ່ງບາຂົ່ງບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ. ທ້າວຂຽດຈຶ່ງກະໂດດລົງນ້ຳ ແລ້ວລອຍໄປຖາມສ່ຽວບາຂົ່ງວ່າ: “ສ່ຽວ ໂຕສາມາດຂຶ້ນເມື່ອເທິງບົກໄດ້ບໍ່?”

ບາຂົ່ງຕອບວ່າ: “ເຮົາບໍ່ມີຕີນຊີ່ຍ່າງ, ບໍ່ມີມືຊີ່ຈັບຄືໂຕ, ຊີ່ຂຶ້ນໄດ້ໄດ້ຈັ່ງໃດ”

ສ່ຽວຂຽດຈົ່ງເລົ່າສູ່ສ່ຽວບາຂົ່ງຝັງວ່າ: “ສ່ຽວ ເຮົາຂຶ້ນເມືອເທິງບຶກ ເຮົາໄດ້ເຫັນ
ຕື້ນໄມ້ ຕື້ນຫຍ້າຫຼາຍຊະນິດ ເຊິ່ງມີດອກຫຼາຍສີກຳລັງເບິ່ງບານເຮືອງາມທີ່ສຸດເລີຍ;
ເຮົາໄດ້ເຫັນແມງກະເບື້ອ ແລະ ແມງໄມ້ຕ່າງໆ ກຳລັງບິນໄປມາຢ່າງມ່ວນຊື່ນ; ເຮົາ
ໄດ້ເຫັນສັດໃຫຍ່ມີສອງເຂົາຍາວ ກຳລັງກິນຫຍ້າຢູ່; ເຮົາໄດ້ເຫັນຜູງນົກກຳລັງບິນ
ເຈັດໄປມາຢູ່ເທິງທ້ອງຟ້າ ຢ່າງມີຄວາມສຸກ; ເຮົາໄດ້ເຫັນຂີ້ເຜີ້ອພວມເຄື່ອນຍ້າຍ
ແລະ ເຫັນຕາເວັນເຫຼື້ອມສ່ອງແສງອັນອົບອຸ່ນ.

ສ່ວນບາຂົ່ງກໍ່ໄດ້ແຕ່ຝັງສ່ຽວຂຽດເລົ່າ ແລະ ມີຄວາມສົນໃຈເປັນຢ່າງຍິ່ງ. ເມື່ອ
ສ່ຽວຂຽດຂຶ້ນເມືອເທິງບຶກເທື່ອໃດ ກໍ່ໄດ້ຈັບເອົາຈຳພວກແມງໄມ້ຕ່າງໆ ທີ່ບິນຕອມ
ດອກຫຍ້າລົງມາໃຫ້ສ່ຽວບາຂົ່ງກິນ. ແຕ່ລະເທື່ອທີ່ຂຽດຂຶ້ນເມືອເທິງບຶກ ບາຂົ່ງກໍ່
ຈະມາລໍຖ້າຢູ່ບ່ອນທີ່ຂຽດໂຕນລົງ ເພື່ອຮັບເອົາແມງໄມ້ນຳສ່ຽວຂຽດ.

ເວລາຜ່ານໄປຫຼາຍມື້ຫຼາຍວັນ ຜ່າຍຂຽດກໍ່ໄດ້ຂຶ້ນມາຢູ່ເທິງບຶກດິນຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
ແລະ ພວກເຂົາທັງສອງກໍ່ນັບມື້ນັບເຫັນຫ່າງກັນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ມື້ໜຶ່ງບາຂົ່ງລໍຖ້າສ່ຽວຂຽດຈົນເມື່ອຍ ແລະ ຄິດຮອດສ່ຽວຂຽດຫຼາຍກໍ່ເລີຍ
ຄິດຢາກຂຶ້ນເມືອເທິງບຶກຄືກັບສ່ຽວ, ບາຂົ່ງຈົ່ງໂດດຂຶ້ນເມືອເລີຍຫາຍໃຈບໍ່ໄດ້ ມີແຕ່
ຕື້ນໄປດື່ນມາ ບໍ່ດີສ່ຽວຂຽດເຫັນກໍ່ຝ້າວອູ້ມເອົາສ່ຽວໂຍນລົງນ້ຳທັນທີ ແລະ ສ່ຽວ
ຂຽດກໍ່ກະໂດດລົງຕາມໄປ ແລ້ວຖາມສ່ຽວບາຂົ່ງວ່າ: “ໂຕຂຶ້ນເມືອເທິງບຶກເປັນແນວ
ໃດ? ໂຕເຫັນຫຍັງແດ່?”

ສ່ຽວບາຂົ່ງຕອບວ່າ: “ເຮົາບໍ່ທັນເຫັນຫຍັງ ເຮົາຫາຍໃຈບໍ່ໄດ້, ຖ້າໂຕບໍ່ອູ້ມເຮົາ
ໂຍນລົງນ້ຳ ເຮົາຕ້ອງຕາຍແນ່ນອນ.” ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ຂຽດກໍ່ບໍ່ສາມາດລົງໄປຢູ່

ນ້ຳນຳສ່ຽວປາຂົ່ງຄືກັບຜ່ານນາອີກ.

ສ່ວນປາຂົ່ງກໍ່ບໍ່ສາມາດຂຶ້ນມາບົກຄືກັບສ່ຽວຂຽດໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ສອງສ່ຽວຈຶ່ງ ຕ້ອງພັດພາກຈາກກັນໄປຄົນລະທິດທາງ, ປາຂົ່ງກໍ່ລອຍໄປໃນວັງນ້ຳເລິກ ແລະ ຫ່າງໄກຈາກສ່ຽວຂຽດຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ສ່ວນຂຽດກໍ່ເຂົ້າໄປອາໄສຢູ່ໃນຮູ ແລະ ຢູ່ ໃນທົ່ງນາອັນກວ້າງໃຫຍ່ ເພື່ອລໍຖ້າອອກມາວາງໄຂ່ໃນລະດູຝົນປີຕໍ່ໄປ.

ນົກຈອກຟ້າ ກັບ ນົກຂຸ້ນ

ແຕ່ກີ້ແຕ່ກ່ອນ ມີນົກຈອກຟ້າໂຕໜຶ່ງໄດ້ບິນລົງມາຄາບເອົາໃບຫຍ້າ ຢູ່ທົ່ງຫຍ້າແຫ່ງໜຶ່ງ ເພື່ອມາເຮັດຮັງ, ບັງເອີນມາພົບກັບນົກຂຸ້ນ ເຊິ່ງກຳລັງນອນຢູ່ໃນຮັງກັບລູກໆຂອງມັນ ຢູ່ຜຸ່ມຫຍ້າແຫ່ງນັ້ນ.

ນົກຂຸ້ນເລີຍຖາມວ່າ: “ໂຕມາເອົາໃບຫຍ້າຢູ່ໃກ້ຮັງຂອງເຮົາໄປເຮັດຫຍັງ?”

ນົກຈອກຟ້າຕອບວ່າ: “ເຮົາຈະເອົາໄປເຮັດຮັງຢູ່ບາຍໄມ້ໄຜ່ຜຸ່ມ”

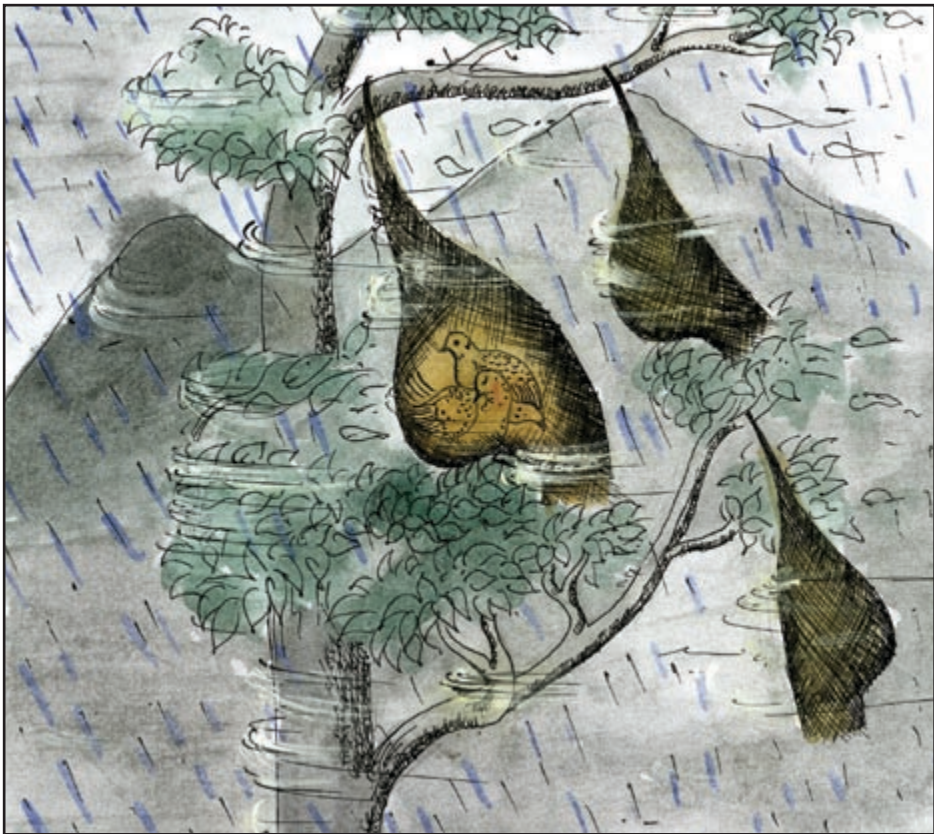
ນົກຂຸ້ນເວົ້າວ່າ: “ເຮັດຮັງຢູ່ດິນຄືເຮົານີ້ບໍ່ສະບາຍກວ່າບໍ່?”

ນົກຈອກຟ້າຕອບວ່າ: “ບໍ່ດອກ ເພາະວ່າການເຮັດຮັງຂອງເຮົາບໍ່ຄືກັນ, ເຮັດຕາມແນວຄິດຂອງໃຜມັນ, ໂຕເຄີຍຂຶ້ນເມື່ອບາຍຕົ້ນໄມ້ບໍ່?”

ນົກຂຸ້ນກໍຕອບວ່າ: “ບໍ່ເຄີຍຈັກເທື່ອ”

ນົກຈອກຟ້າໄດ້ບອກກັບນົກຂຸ້ນວ່າ: “ເຮົາເຮັດຮັງຢູ່ບາຍໄມ້ນັ້ນມັນດີກວ່າໂຕຫຼາຍໄດ້, ຄັນຂຶ້ນ ເມື່ອເຮົາເຮັດຮັງແລ້ວ ເຮົາຈະເຊີນໂຕຂຶ້ນເມື່ອນອນຢາມເຮືອນໃໝ່ຂອງເຮົາດີບໍ່?”

ນົກຂຸ້ມຕອບວ່າ: “ເອີ ດີ, ເມື່ອໂຕເຮັດຮັງແລ້ວ ເຮົາຈະເນື່ອນອນຢາມໂຕຄົນໜຶ່ງ
 ລອງເບິ່ງ” ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ພວກເຂົາທັງສອງກໍ່ເປັນເພື່ອນກັນ, ນົກຈອກຝ້າກໍ່ເອົາ
 ໃຈໃສ່ເຮັດຮັງຂອງຕົນ. ຕໍ່ມາບໍ່ດົນ ນົກຈອກຝ້າກໍ່ເຮັດຮັງສໍາເລັດ ແລ້ວຈຶ່ງໄປເຊີນ
 ເອົາສ່ຽວນົກຂຸ້ມ ມານອນຢາມເຮືອນໃໝ່ຂອງຕົນຄືນໜຶ່ງ ເພາະຢາກໃຫ້ສ່ຽວນົກ
 ຂຸ້ມຍ້ອງຮັງຂອງຕົນວ່າ: “ຄັກຫຼາຍ” ແລະ ນົກຂຸ້ມກໍ່ຂຶ້ນເນື່ອນອນຢາມນົກຈອກ

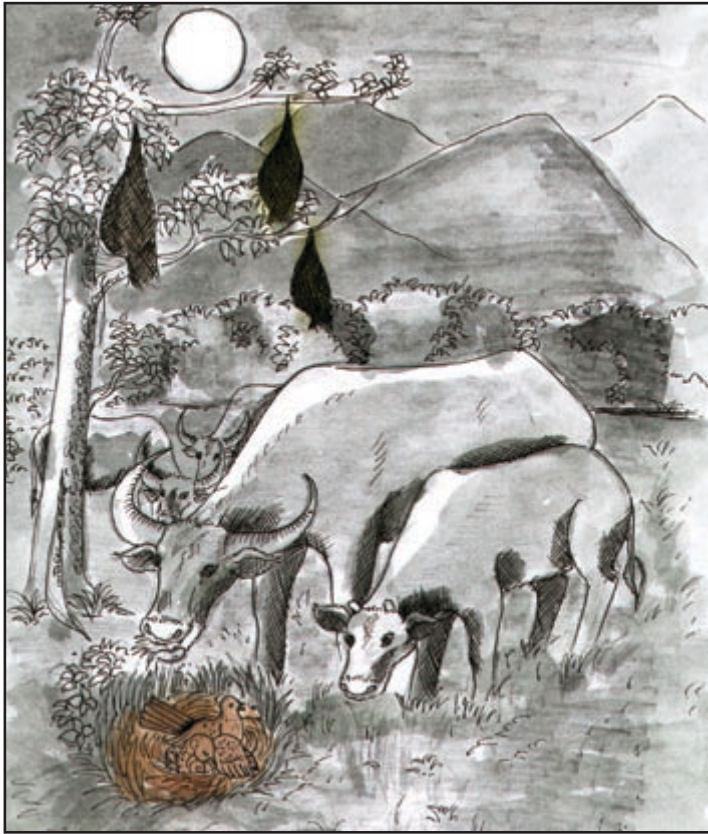
ຝ້າຕາມຄໍາເຊີນ.

ໃນຄໍາຄືນຂອງມື້ນັ້ນ ພໍດີນິພົນຕົກໜັກ ແລະ ນິລົມແຮງ, ຮັງນົກຈອກຝ້າໄດ້
 ແກວ່ງໄກວໄປ-ມາ ເຮັດໃຫ້ນົກຂຸ້ມຕົກໃຈຢ່າງແຮງ ແລະ ຍ້ານຕົກທີ່ສຸດ ເພາະວ່າບໍ່
 ເຄີຍຢູ່ຮັງແບບນີ້ມາກ່ອນຈັກເທື່ອ, ມັນນອນບໍ່ຫຼັບໝົດຄືນ. ເມື່ອຮຸ່ງເຊົ້າຂຶ້ນມາ ພວກ

ເຂົາທັງສອງກໍ່ພາກັນຕົ້ນ.

ນົກຈອກຝ້າກໍ່ເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: “ຈັ່ງແມ່ນໂຊກດີຫຼາຍ, ສ່ຽວນົກຊຸ້ມມານອນຢາມ ບັງເອີນນິຜົນຕົກລົມແຮງເຮັດໃຫ້ນອນຫຼັບດີ, ໂອກາດແບບນີ້ຫາໄດ້ຍາກທີ່ສຸດ. ສ່ຽວໂຕກໍ່ນອນຫຼັບດີຢູ່ບໍ່?”

ສ່ຽວນົກຊຸ້ມວ່າ: “ນີ້ຄົນນີ້ເຮົານອນບໍ່ຫຼັບໝົດຄົນ; ເຮົາທັງຍ້ານທັງຕົກໃຈເກືອບ

ຕາຍ; ເຮົານອນຮັງຂອງໂຕບໍ່ໄດ້ແທ້ໆ ມັນເປັນຕາຍ້ານທີ່ສຸດ.” ແລ້ວນົກຊຸ້ມກໍ່ອໍາລາສ່ຽວກັບມາຮັງຂອງຕົນ. ຕໍ່ມາສອງ-ສາມຄົນ ນົກຊຸ້ມກໍ່ໄດ້ໄປເຊີນເອົາສ່ຽວນົກຈອກຝ້າມານອນຢາມຮັງຂອງຕົນ, ນົກຈອກຝ້າກໍ່ຕົກລົງມານອນຢາມ ຕາມຄໍາເຊີນຂອງສ່ຽວ.

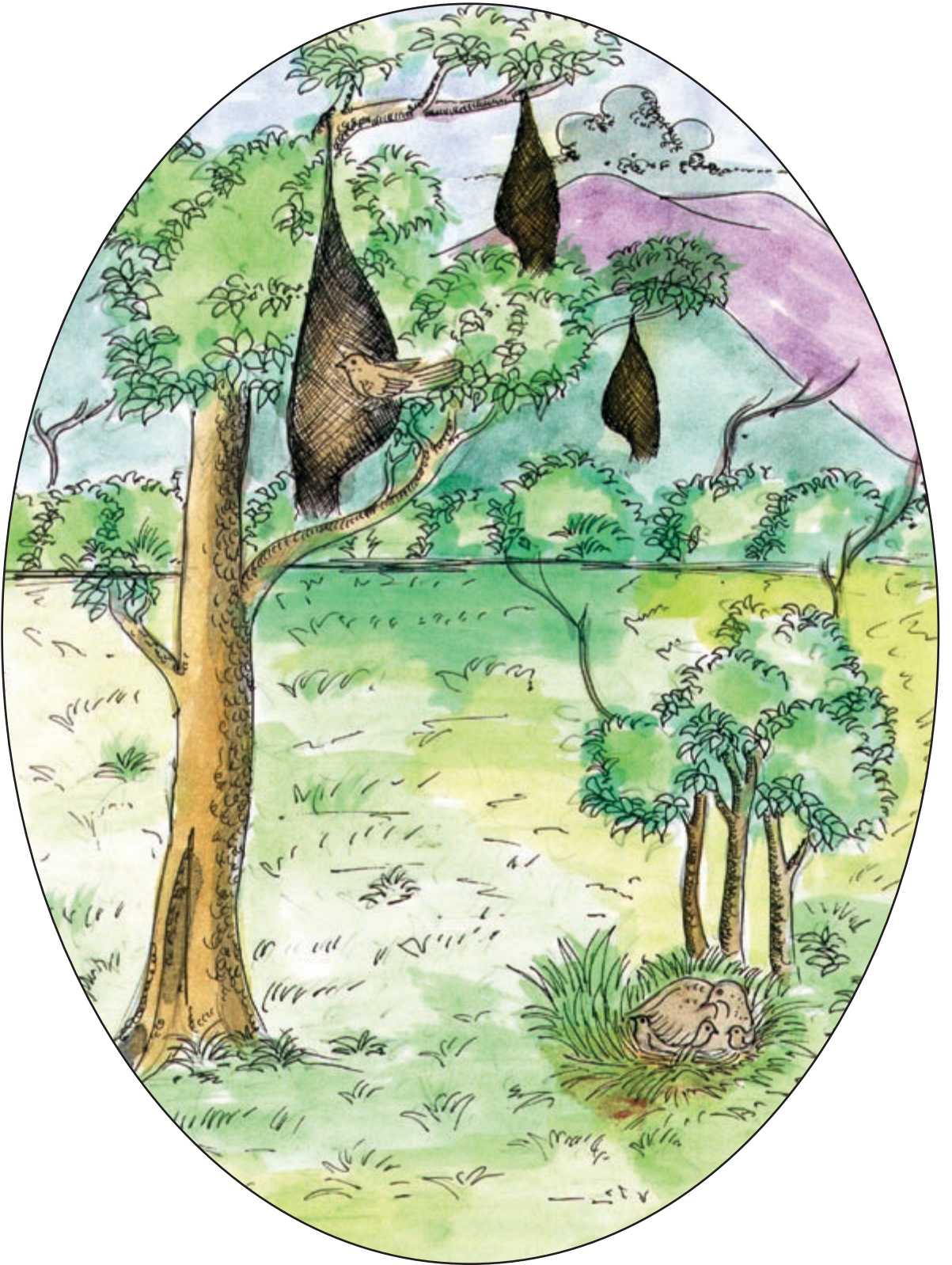
ເມື່ອນົກຈອກຟ້າມາຮອດຮັງຂອງຕົນນົກຊຸ້ມກໍ່ບອກສ່ຽວວ່າ: “ໃຫ້ໂຕນອນຕາມສະບາຍໂລດ, ເຊິນຜົນຕົກລົມແຮງເທົ່າໃດກໍ່ບໍ່ຍ້ານ, ຮັງຂອງເຮົາບໍ່ຕົງງ່າຍໆ ເພາະມັນຢູ່ຕິດກັບດິນ.” ໃນຄໍາຄືນນັ້ນ ແມ່ນຄືນເດືອນແຈ້ງ, ບໍ່ມີຄວາຍຜູງໜຶ່ງກໍາລັງກິນຫຍ້າດັງ “ຈິດຈາດ ຈິດຈາດ” ເຂົ້າມາທາງຮັງຂອງນົກຊຸ້ມ. ນົກຈອກຟ້າທັງຄິດທັງສັ່ນ ເພາະຍ້ານຄວາຍຈະມາຢຽບເອົາ

ທັນໃດນັ້ນ ມີຄວາຍແມ່ໂຕໜຶ່ງພ້ອມດ້ວຍລູກໆ ພາກັນຢ່າງກິນຫຍ້າເຂົ້າມາເຊິ່ງຮັງຂອງນົກຊຸ້ມ. ຄວາຍແມ່ໄດ້ເອົາລິ້ນຮວບ ແລະ ກັດເອົາຫຍ້າທີ່ຢູ່ເທິງຮັງດຶງຂຶ້ນດັງ “ຈາດ” ແລ້ວກໍ່ຢ່າງຂ້າມໄປ ພ້ອມກັບລູກໆຂອງມັນ. ຕົນຂອງຄວາຍຢຽບຫ່າງຈາກຮັງນົກຊຸ້ມ ປະມານສາມນິ້ວມືເທົ່ານັ້ນ, ເຮັດໃຫ້ນົກຈອກຟ້າຕົກໃຈຢ່າງແຮງໃຈເກືອບຂາດ ແລະ ນອນບໍ່ຫຼັບໝົດຄືນ ເພາະຍ້ານຄວາຍຢຽບຕາຍ. ເມື່ອຮຸ່ງເຊົ້າມາສ່ຽວທັງສອງກໍ່ພາກັນຕື່ນ.

ນົກຊຸ້ມເວົ້າວ່າ: “ຄືນນີ້ເດືອນແຈ້ງ ນອນຝັງສຽງຄວາຍກິນຫຍ້າ ຈິ່ງແມ່ນນອນຫຼັບດີ ແລະ ສ່ຽວເດ! ໂຕກໍ່ນອນຫຼັບດີບໍ່?”

ນົກຈອກຟ້າກໍ່ຕອບວ່າ: “ໂອຍ! ເຮົານອນບໍ່ຫຼັບໝົດຄືນ ເຮົາຍ້ານໂຕຄວາຍຢຽບໃຈເກືອບຂາດ, ຖ້າໃຫ້ເຮົານອນນໍາອີກຄືນໜຶ່ງ ເຮົາຕ້ອງໃຈຂາດຕາຍແນ່ນອນເລີຍ” ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ສອງສ່ຽວຈິ່ງໄດ້ແຕກແຍກກັນໄປຢູ່ຄົນລະບ່ອນ ເພາະວ່າພວກເຂົາທັງສອງມັກບ່ອນຢູ່ອາໄສທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ນົກຈອກຟ້ານັກບິນສູງ ແລະ ເຮັດຮັງຢູ່ເທິງປາຍໄມ້. ສ່ວນນົກຊຸ້ມແມ່ນມັກອາໄສຢູ່ຕາມພື້ນດິນ ແລະ ເຮັດຮັງຢູ່ຕາມກ້ອງພຸ່ມຫຍ້າ ມັນບໍ່ມັກບິນ. ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມານົກຈອກຟ້າ ແລະ ນົກຊຸ້ມກໍ່ບໍ່ມານອນຢາມກັນຈັກເທື່ອ ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.

ແນວ ກັບ ນິກຍາງ

ດິນນານມາແລ້ວ ມີນິກຍາງໂຕໜຶ່ງກຳລັງຄ່ອຍໆຍ່າງໄປຕາມແຄມບວກ, ແຄມໜອງ ນ້ອຍ-ໃຫຍ່ ເພື່ອຈອບຊອມເບິ່ງປາຍູ່ໜອງແຫ່ງນັ້ນ. ບັງເອີນມີແນວໂຕໜຶ່ງກຳລັງຄ່ອຍໆຍ່າງລຽບຕາມແຄມໜອງມາຄືກັນ ແລະ ພວກເຂົາທັງສອງກໍ່ມາພົບກັນຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ນິກຍາງໄດ້ທັກທາຍກັບແນວວ່າ: “ສະບາຍດີທ້າວແນວ! ໂຕມາເຮັດຫຍັງຢູ່ທີ່ນີ້?”

ແນວຕອບວ່າ “ສະບາຍດີ! ໂຕເຫັນປາ ແລະ ກຸ້ງຫຼາຍບໍ່?”

ນິກຍາງຕອບວ່າ: “ເຫັນຢູ່ແຕ່ກໍ່ເອົາບໍ່ໄດ້ ເພາະນ້ຳມັນເລິກ. ໂຕມາກໍ່ພັ້ງແຕ່ບໍ່? ຢູ່ເຂດນີ້ ບໍ່ຄ່ອຍມີໝູດອກຕາມແຄມບວກແຄມໜອງຄືຈັ່ງຊີ້”

ແນວຕອບນິກຍາງວ່າ: “ບໍ່ແມ່ນຂ້ອຍຊິກິນແຕ່ໝູ່ຍ່າງດຽວ. ປາຫຼືກຸ້ງຂ້ອຍກໍ່ກິນຄືກັນ”

ເມື່ອນິກຍາງໄດ້ຍິນແນວນັ້ນກໍ່ເລີຍເວົ້າຂຶ້ນວ່າ: “ເອົາລະຄັນຊິນໂຕກັບເຮົາໄປ

ຊອກປາ ແລະ ກຸ້ງນໍ້າກັນເທາະ” ແລ້ວແນວກໍ່ເຫັນດິຕິກລົງໄປນໍາ.

ພວກມັນພາກັນຍ່າງເລາະໄປໆ-ມາໆ ເລີຍໄປເຫັນບວກນ້ອຍແຫ່ງໜຶ່ງ ເຊິ່ງມີ ກຸ້ງ ແລະ ປານ້ອຍຈໍານວນໜຶ່ງ. ພວກເຂົາທັງສອງກໍ່ເລີຍຮ່ວມມືກັນສະນໍ້າອອກ ຈາກບວກນັ້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ເອົາໄປໄມ້ໃຫຍ່ມາເຮັດເປັນໂອ ແລ້ວທ້າວແນວ ກໍ່ລົງມື ສະກ່ອນ, ສ່ວນນົກຍາງກໍ່ຄ່ອຍໆລຽບ ແລະ ຈອບເບິ່ງປາທີ່ຢູ່ໃນບວກນັ້ນ.

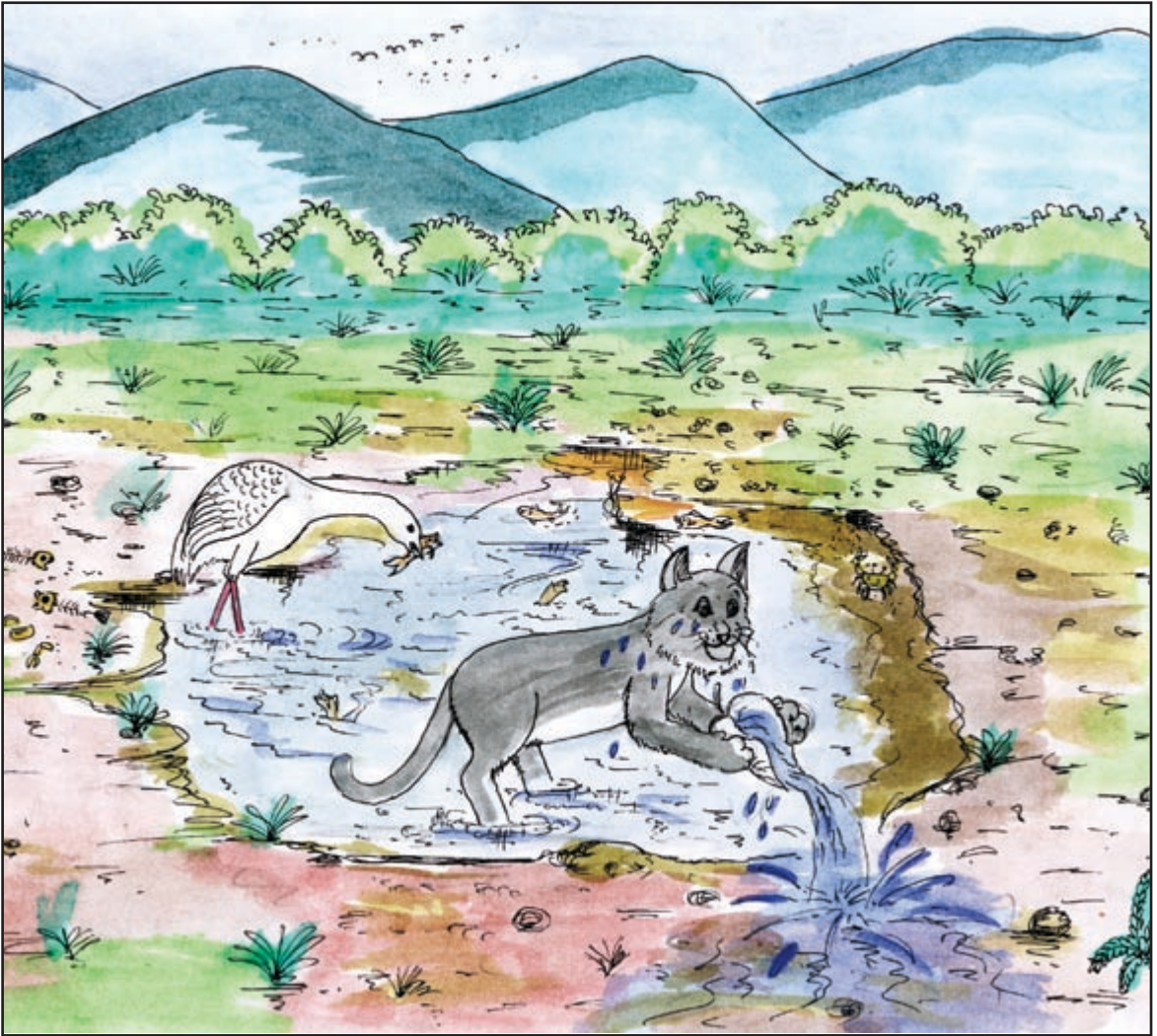
ທ້າວແນວ ໄດ້ຕັ້ງໃຈສະບວກນັ້ນ ເຖິງວ່າຈະອິດເມື່ອຍເທົ່າໃດລາວກໍ່ອິດທົນສະ. ເມື່ອບວກແຫ້ງລົງເທື່ອລະໜ້ອຍ ກໍ່ເຫັນປາ ແລະ ກຸ້ງລອຍໄປລອຍມາຕາມບວກ.

ໃນຂະນະທີ່ນໍ້າກໍາລັງແຫ້ງລົງນັ້ນ, ນົກຍາງກໍ່ລັກສັບຕອດເອົາປາແລ້ວກິນລົງຄໍ ຍ່າງໄວວາ ເພື່ອບໍ່ຢາກໃຫ້ ທ້າວແນວເຫັນ. ເມື່ອທ້າວແນວເຫັນນົກຍາງລັກກິນ ປາເຊັ່ນນັ້ນ ທ້າວແນວ ກໍ່ເຕືອນນົກຍາງວ່າ: “ບໍ່ຕ້ອງລັກກິນກ່ອນແມ່! ຖ້າບວກແຫ້ງ ກ່ອນແລ້ວຈິ່ງຄ່ອຍແບ່ງບັນກັນກິນ. ແຕ່ນົກຍາງບໍ່ຝັງຄໍາເຕືອນຂອງແນວ, ຕອດກິນ ຕອດກິນຈົນປາຊິໝົດ.

ສ່ວນ ທ້າວແນວ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ກິນປາຈັກໂຕ, ທັງເມື່ອຍທັງຢາກກິນປາ ເລີຍເກີດ ໃຈຮ້າຍຂຶ້ນ. ແນວກະໂດດຄູ ແລະ ຫັກຄໍນົກຍາງສອງທ່ອນ. ນົກຍາງຮ້ອງໄຫ້ຂຶ້ນ ດ້ວຍຄວາມເຈັບປວດຫຼາຍທີ່ແນວຫັກຄໍ. ນົກຍາງຈິ່ງຊອກຫາວິທີທາງເພື່ອລົງໂທດ ທ້າວແນວ.

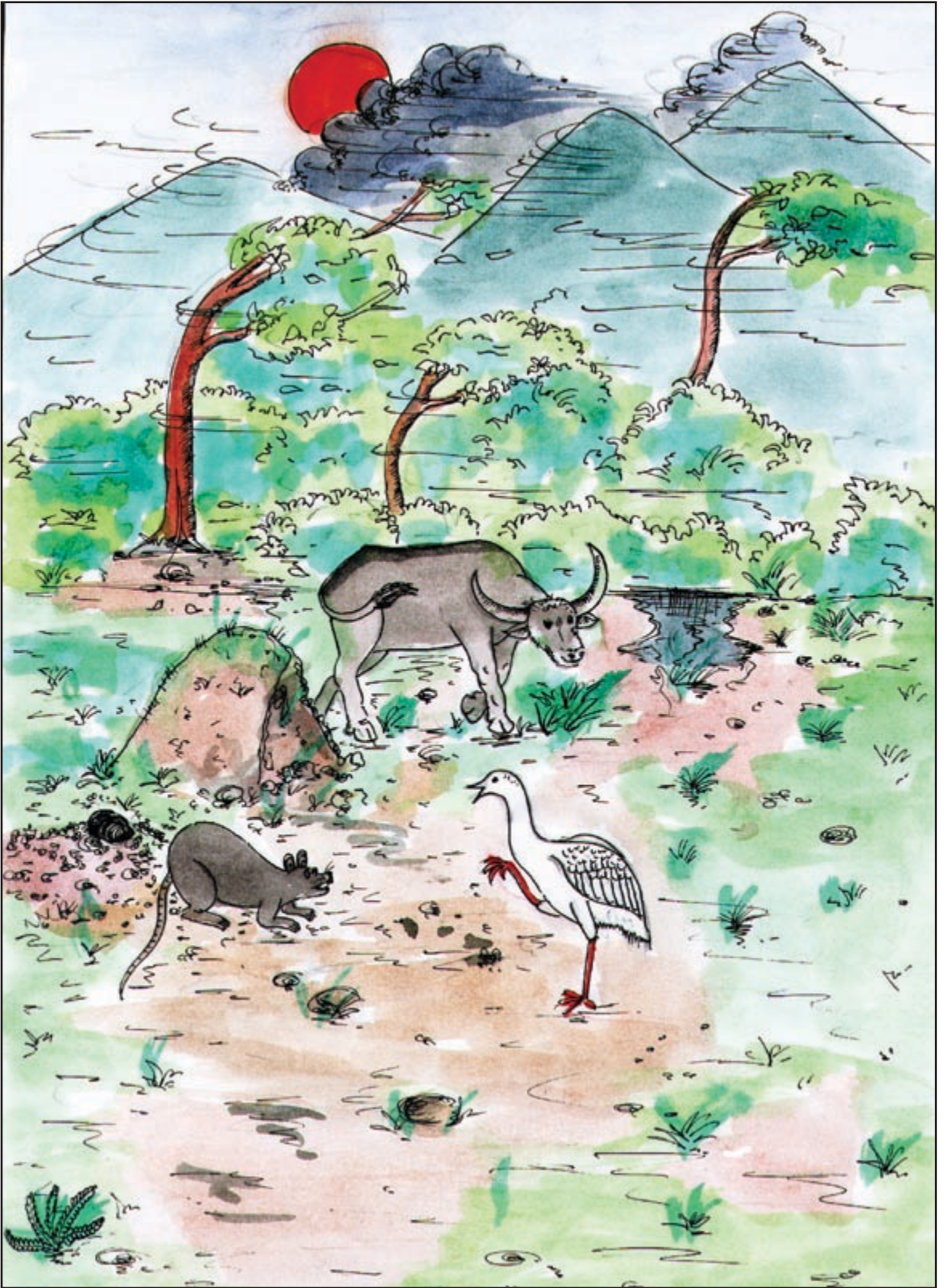
ພວກເຂົາຈິ່ງປະຊຸມກັນວ່າ ຊິໄປຜ້ອງຕໍ່ໃສ່ທີ່ເປັນໃຫຍ່ກວ່າໝູ່ ຢູ່ໃນໂລກນີ້ເພື່ອ ມາລົງໂທດທ້າວແນວ ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ຕິກລົງເຫັນດິນໍາກັນວ່າ ໃນໂລກນີ້ ເປັນໃຫຍ່ກວ່າໝູ່ ແລະ ມີແສງແຮງກ້າທີ່ສຸດບໍ່ມີໃຜສູ້ໄດ້ ແມ່ນຕາເວັນ. ດັ່ງນັ້ນ ນົກ ຍາງຈິ່ງໄດ້ໄປອ້ອນວອນ ແລະ ຂໍໃຫ້ຕາເວັນປາບທ້າວແນວໃຫ້.

ເມື່ອຕາເວັນໄດ້ຝັງນົກຍາງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕົນ ກໍ່ເລີຍຕອບນົກຍາງວ່າ:

“ເຖິງວ່າຂ້ອຍເປັນຕາເວັນທີ່ມີພະລັງແສງອັນແຮງກ້າທີ່ສຸດ ຢູ່ໃນໂລກນີ້ກໍຕາມ ແຕ່ຂ້ອຍກໍເອົາຊະນະຂີ້ເຜີ້ອ (ກ້ອນເມກ) ບໍ່ໄດ້. ເນື່ອງກ້ອນເມກອອກມາບັງຍາມໃດ ແສງຂອງຂ້ອຍກໍບໍ່ສາມາດສ່ອງລົງສູ່ພື້ນໂລກໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ຂີ້ເຜີ້ອຈິ່ງເປັນໃຫຍ່ກວ່າຂ້ອຍ. ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໄປຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຂີ້ເຜີ້ອດີ”

ນົກຍາງຈິ່ງໄປຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຂີ້ເຜີ້ອ. ເນື່ອງຂີ້ເຜີ້ອໄດ້ຍິນຄຳຮ້ອງຂໍກໍຕອບ ນົກຍາງວ່າ: “ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂ້ອຍນີ້ເປັນໃຫຍ່ຢູ່ໃນໂລກ ແລະ ສາມາດບັງແສງຂອງຕາເວັນໄດ້ກໍຕາມ, ແຕ່ຂ້ອຍກໍເອົາຊະນະລົມບໍ່ໄດ້. ເນື່ອງລົມພັດຂ້ອຍໄປທາງໃດ

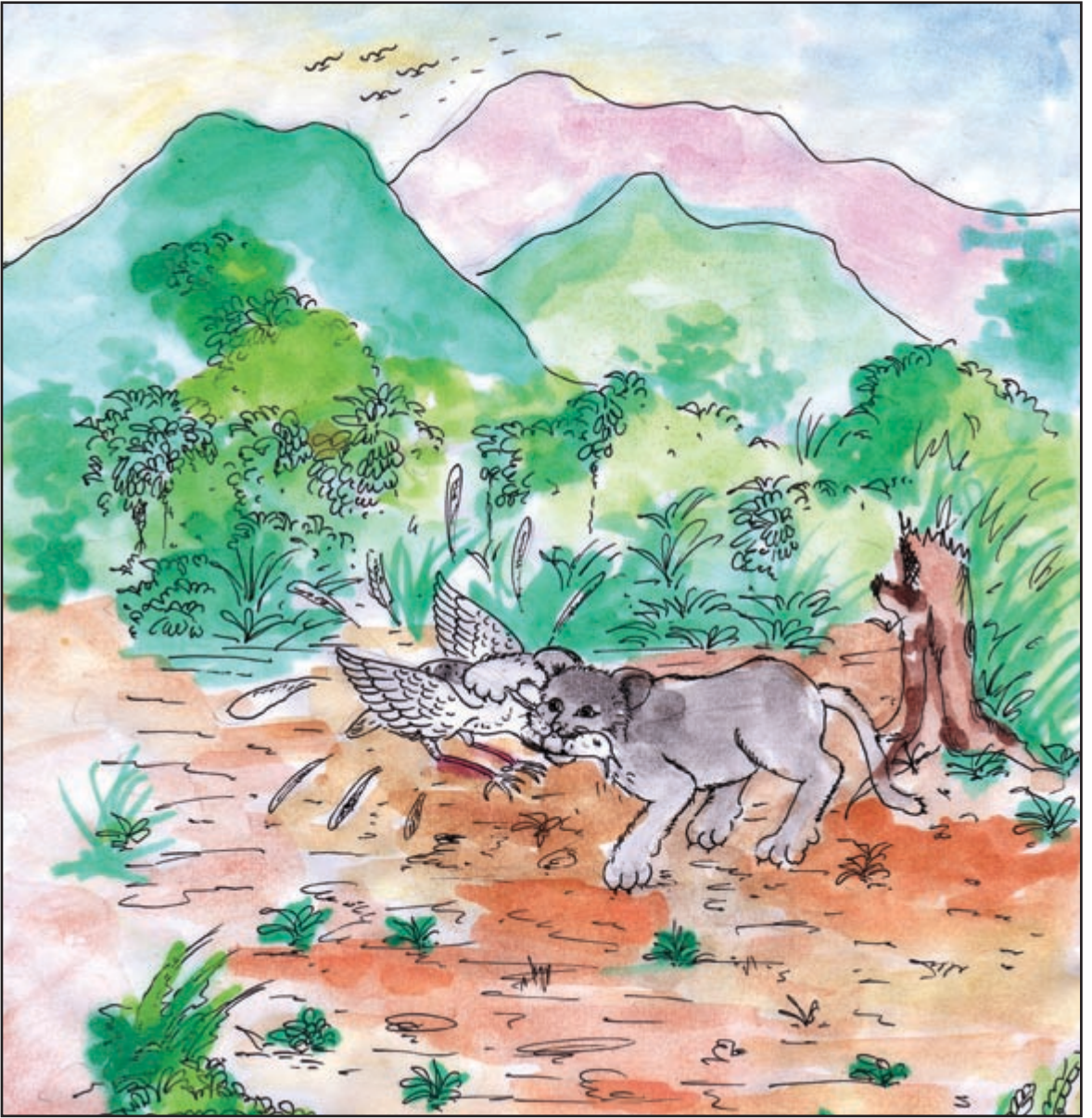
ຂ້ອຍກໍ່ຕ້ອງໄດ້ໄປທາງນັ້ນ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໄປຫາລົມເດີ” ເມື່ອນົກຍາງໄປຫາລົມ ແລະ ຂໍ
ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລົມ

ລົມກໍ່ຕອບນົກຍາງວ່າ: “ຂ້ອຍເປັນໃຫຍ່ຢູ່ໃນໂລກ ສາມາດເອົາຊະນະຂໍ້ເຜີ້ອໄດ້
ແຕ່ຂ້ອຍກໍ່ຍອມໂພນປວກ (ຈອມປວກ). ເມື່ອຂ້ອຍພັດມັນແຮງເທົ່າໃດມັນກໍ່ບໍ່ຍອມ
ຕົງ. ດັ່ງນັ້ນ ໂພນປວກຈິ່ງເປັນໃຫຍ່ກວ່າຂ້ອຍ. ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໄປຫາໂພນປວກດີກວ່າ”

ນົກຍາງຈິ່ງໄປຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກໂພນປວກ, ໂພນປວກກໍ່ຕອບວ່າ: “ຂ້ອຍນີ້
ເອົາຊະນະລົມໄດ້ ແຕ່ຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ແຜ້ຄວາຍເຖິກ, ເມື່ອມັນເຫັນຂ້ອຍມັນຈະຊົມຂ້ອຍຈົນ
ເຈື່ອນເພພັງໝົດ. ດັ່ງນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າໄປຫາອ້າຍຄວາຍເຖິກ ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອເດີ”

ເມື່ອນົກຍາງໄປຫາ ແລະ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອ້າຍຄວາຍເຖິກ, ຄວາຍເຖິກ
ກໍ່ຕອບນົກຍາງວ່າ: “ຂ້ອຍສາມາດຊົມໂພນປວກເຈື່ອນໄດ້ກໍ່ຈິ່ງ ແຕ່ຂ້ອຍກໍ່ຍອມ
ທ້າວໝູ. ໜັງຂອງຂ້ອຍເມື່ອມະນຸດເອົາໄປຕາກແຫ້ງມັນຈະແຂງ ແລະ ໜຽວທີ່ສຸດ
ບໍ່ຂາດໄດ້ງ່າຍໆ ແຕ່ໝູພັດມາກັດໜັງຂອງຂ້ອຍກິນເປັນອາຫານ ແບບງ່າຍດາຍ.
ດັ່ງນັ້ນ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໄປຫາທ້າວໝູເດີ”

ເມື່ອນົກຍາງໄປຫາທ້າວໝູ ແລະ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກໝູ, ໝູກໍ່ຕອບວ່າ:
“ຂ້ອຍມີແຂ້ວທີ່ແຫຼມຄົມ ສາມາດກັດໜັງຄວາຍໄດ້ກໍ່ຕາມ ແຕ່ຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ສາມາດ
ເອົາຊະນະ ທ້າວແມວໄດ້. ພວກແມວກິນພວກຂ້ອຍເປັນອາຫານ ຈົນໃກ້ຊິສູນພັນ

ແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໄປຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ທ້າວແມວດີ”

ນົກຍາງຈິ່ງໄປຫາເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ທ້າວແມວ. ເມື່ອທ້າວແມວ ເຫັນ
ນົກຍາງມາຫາເປັນຄັ້ງທີ່ສອງ ກໍ່ເລີຍກະໂດດຄຸບ ແລະ ຫັກຄໍນົກຍາງອີກໜຶ່ງທ່ອນ.
ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ນົກຍາງຈິ່ງຄໍຍາວ ແລະ ມີຮອຍຫັກເປັນສາມທ່ອນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.

ຫວັງວ່າທ່ານຈະມ່ວນຊື່ນກັບການ ອ່ານປຶ້ມຟຣີ ຂອງອ້າຍໝູນ້ອຍ

ປຶ້ມຂອງອ້າຍໝູນ້ອຍທີ່ໄດ້ຜ່ານການຄັດເລືອກໃຫ້ມີໃນອິນເຕີເນັດ. ຂໍເຊີນຊວນພວກທ່ານປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ພິມປຶ້ມຫົວນີ້ໄວ້ອ່ານສ່ວນຕົວ;
- ພິມອອກເປັນຫຼາຍສຳເນົາເພື່ອປະກອບການຮຽນໃນໂຮງຮຽນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ໃນທ້ອງຖິ່ນ;
- ສົ່ງເປັນເອກະສານ ແບບ PDF ຕໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນໆ;
- ຕົ້ມຫົວຂໍ້ໃຫ້ຄົນຕິດຕາມກ່ຽວກັບປຶ້ມເຫຼົ່ານີ້ລຶງໃນ ເວັບໄຊ້ ຂອງທ່ານ. ບໍ່ຕ້ອງເຊື່ອມເຂົ້າຫາປຶ້ມໂດຍກົງ

ເພາະທີ່ຢູ່ ເວັບໄຊ້ ຂອງປຶ້ມເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະປ່ຽນແປງ. ກະລຸນາເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າຫາໜ້າຫຼັກເວັບໄຊ້ ຂອງພວກເຮົາ ເຊິ່ງເປັນບ່ອນທີ່ສາມາດເບິ່ງລາຍການປຶ້ມທີ່ຈະດາວໂຫຼດໄດ້.

ທ່ານຈະບໍ່:

- ຈັດພິມປຶ້ມນີ້ ແລ້ວຂາຍ ຫຼື ແຈກຈ່າຍຢ່າງກວ້າງຂວາງເກີນກວ່າທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດໄວ້ຂ້າງເທິງ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອ້າຍໝູນ້ອຍ.
- ເອົາປຶ້ມຂຶ້ນໜ້າ ເວັບໄຊ້. ກະລຸນາເຮັດພຽງສ້າງການເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າຫາ ເວັບໄຊ້ ຂອງພວກເຮົາດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ຂ້າງເທິງນັ້ນ.

ຖ້າທ່ານເປັນຄົນມັກອ່ານ ລອງຄຳນຶງເຖິງຫຼາຍຄົນໃນປະເທດລາວ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນປຶ້ມຈັກເທື່ອ. ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງທ່ານ ພວກເຮົາສາມາດເຮັດປຶ້ມອ່ານໃຫ້ເຖິງເຂົາເຈົ້າເລົ່ານັ້ນ. ຂໍຈົ່ງພິຈາລະນາສະໜັບສະໜູນການພິມປຶ້ມ ຫຼື ຊ່ວຍໃນທາງອື່ນ. ເວັບໄຊ້ຂອງພວກເຮົາມີຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມລະອຽດ. ຂໍຂອບໃຈ!

We hope you enjoyed this free book from Big Brother Mouse

Selected Big Brother Mouse books are available online. We invite you to:

- * Print this book for personal use;
- * Print copies for educational use in one school or location;
- * Send the PDF file to others;
- * Put a notice about these books on your website. Do not link directly to a book, since these web addresses will change. Please provide a link to our main site, where people can find the updated list of books available for download.

You may not:

- * Publish this book and sell or distribute it more widely than what is permitted above, without permission from Big Brother Mouse.
- * Post the full book to a website. Please post only a link to our site, as described above.

If you like to read, please think about the many people in Laos who don't yet have access to any books at all. With your help, we can make books available in every village in Laos. Please consider sponsoring a book, or helping in other ways. Our website tells more. Thank you!

**ໃຜຈະຊະນະສິ່ງຄາມ
ຂອງຕັກແຕນ?**

**ເປັນຫຍັງນິກຍາງຈິ່ງຄໍ
ຍາວ?**

**ແມ່ນຫຍັງເກັ່ງກ່ວາຕາ
ເວ້ນ?**

**ແມງຈິນາຍໄດ້ຊື່ມາ
ດ້ວຍວິທີໃດ?**

ຄໍາຕອບມີໃນປຶ້ມທົ່ວນີ້!

ທ້າວ ຄຸດ ວິໄຊພິນ ເປັນຜູ້
ຂຽນປຶ້ມທົ່ວນີ້ຕອນລາວ
ຮຽນຢູ່ວິທະຍາໄລຄູຫຼວງ
ພະບາງ. ລາວມາຈາກ
ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ເປັນ
ຄົນມັກອ່ານ ແລະ ເລົ່ານິ
ທານຢູ່ເລື້ອຍໆ.

ທ້າວ ສີສຸພັນ ອິນທະວົງ
ແຕ້ມຮູບປະກອບປຶ້ມທົ່ວ
ນີ້, ລາວເປັນນັກຮຽນຢູ່ວິ
ຈິດຕະກຳຫຼວງພະບາງ,
ລາວໄດ້ແຕ້ມຮູບຫຼາກຫຼາຍ
ຮູບແບບ ຕາມຄວາມຮູ້
ແລະ ຈິນຕະນາການຂອງ
ຕົນເອງ.

ອ້າຍຫນູນ້ອຍ ຄື ກິດຈະການໃໝ່ຂອງປຶ້ມລາວ ອອກແບບ
ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮູ້ ໃນການອ່ານ ການຂຽນໃຫ້ກ້ວາງຂວາງ
ອອກ ໂດຍຈັດໃຫ້ມີສອງຢ່າງຄື ມ່ວນໃນການອ່ານ ແລະ
ງ່າຍໃນການຮຽນ. ພວກທ່ານສາມາດຊອກຫາຄວາມ
ຮູ້ເພີ່ມເຕີມໄດ້ທີ່ www.laobooks.com.

Big Brother Mouse is a new line of Lao books, that
make it easy and fun to learn to read. You can find
out more about us at www.laobooks.com.

ອ້າຍຫນູນ້ອຍ ••• BigBrotherMouse.com

